

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 października 2014 roku

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Furman

Protokolant: Agnieszka Gutowska, Joanna Figarska, Anna Frydrychowska,

Prokurator: Iwona Banicka, Marcin Kaleta, Marcin Komorowski, Ewa Dmitruk, Krzysztof Szczerba

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach: 07 stycznia 2014 roku, 10 marca 2014 roku, 05 czerwca 2014 roku, 13 sierpnia 2014 roku, 24 września 2014 roku

A. S., córki Z. i B. z domu Z., urodzonej (...) w W.,

oskarżonej o to, że:

1. w dniu 14 lipca 2009 roku na terenie giełdy samochodowej w miejscowości S. pod W. nabyła od n/n osoby samochód marki T. (...) nr VIN (...) pochodzący z przestępstwa przywłaszczenia na szkodę (...) S.A. ul. (...) 1 we W., **tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.**

2. w dniu 31 lipca 2009 roku w W. w (...) Biura (...) w Dzielnicy W. przy (...) wyłudziła poświadczenie nieprawdy od pracownika w/w (...), w ten sposób, że w dniu 31 lipca 2009 roku ubiegając się o rejestrację samochodu marki T. (...) nr rej. (...) z uprzednio przerobionym znakiem identyfikacyjnym nadwozia, posługując się sfalszowaną dokumentacją w postaci dowodu rejestracyjnego, książki pojazdu samochodowego, umowy kupna – sprzedaży wprowadził w błąd pracownika w/w (...) co do autentyczności numerów identyfikacyjnych przedmiotowego pojazdu, na podstawie czego wskazany powyżej (...) w dniu 31 lipca 2009 roku wydał pozwolenie czasowe na zarejestrowanie samochodu, zaś w dniu 20 lipca 2010 roku wydał decyzję o wydaniu dla przedmiotowego pojazdu dowodu rejestracyjnego seria i nr(...),

tj. o czyn z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

o r z e k a:

I. oskarżoną A. S. uznaje za winną popełnienia zarzucanego czynu pierwszego i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. skazuje ją i wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżoną A. S. uznaje za winną tego, że w dniu 31 lipca 2009 roku w W. w (...) (...) w Dzielnicy W. przy (...) wyłudziła poświadczenie nieprawdy od pracownika w/w (...), w ten sposób, że w dniu 31 lipca 2009 roku ubiegając się o rejestrację samochodu marki T. (...) nr rej. (...) z uprzednio przerobionym znakiem identyfikacyjnym nadwozia, posługując się podrobioną dokumentacją w postaci dowodu rejestracyjnego, książki pojazdu samochodowego i poświadczającą nieprawdę umową kupna – sprzedaży wprowadziła w błąd pracownika w/w (...) co do legalnego pochodzenia przedmiotowego pojazdu, na podstawie czego wskazany powyżej (...) w dniu 31 lipca 2009 roku wydał pozwolenie czasowe na zarejestrowanie samochodu, zaś w dniu 20 lipca 2010 roku wydał decyzję o wydaniu dla przedmiotowego pojazdu dowodu rejestracyjnego seria i nr (...), co stanowi występki określony w art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w

zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje ją, zaś na podstawie **art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.** wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzeczone w pkt I i II Wyroku kary łączy i wymierza jej karę łączną w wysokości 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. orzeczoną karę warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata

V. na podstawie art. 71 k.k. skazuje oskarżoną na grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość stawki na 10 (dziesięć) zł.;

VI. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie Drz 1/102/11 na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 470 (czteryście siedemdziesiąt) zł. w tym 380 (trzysta osiemdziesiąt) zł. tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 183/12

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca na terenie giełdy samochodowej A. S. nabyła samochód marki T. (...). Pojazd został zakupiony od nieznanego jej mężczyzny. Umowa kupna sprzedaży i wszystkie dokumenty pojazdu tj. dowód rejestracyjny i książka pojazdu sporządzone były w języku niemieckim. W umowie jak, w książce pojazdu i w dowodzie rejestracyjnym, jako właściciel widniała, zamieszkała na terenie Niemiec, V. D.. (k. 259). Po zakupie pojazdu, w dniu 24 lipca 2009r, na zlecenie A. S. przeprowadzono badanie techniczne i wydano zaświadczenie o przeprowadzonych badaniach. Następnie A. S., w dniu 31 lipca 2009r., udzieliła S. S. pełnomocnictwa do czynności związanych z rejestracją pojazdu i przekazała mu wszystkie ww. dokumenty. Na zlecenie S. S. książka pojazdu, dowód rejestracyjny i umowa zostały przetłumaczone na język polski. S. S., po otrzymaniu przetłumaczonych dokumentów, wystąpił w imieniu A. S., z wnioskiem o rejestrację pojazdu (k.259). Tego samego dnia tj. 31 lipca 2009r. zostało wydane pozwolenie czasowe, a w dniu 20 lipca 2010r. dowód rejestracyjny o nr (...) (k. 259). W dniu 2 sierpnia 2009 A. S. zawarła umowę ubezpieczenia pojazdu w (...) S.A. (k. 68 – 69).

W dniu 10 listopada 2010r. funkcjonariusze policji dokonali zatrzymania, stojącego przed zajmowanym wówczas przez A. S. lokalem, samochodu marki T. (...) o nr rej.(...), a także dowód rejestracyjny o nr (...), dowód ubezpieczenia i komplet kluczyków (k 542 – 545, k.4).

W dniu 28 listopada 2010r. przeprowadzono ekspertyzę kryminalistyczną w wyniku której ustalono, że numer identyfikacyjny nadwozia: (...) nie jest numerem fabrycznym badanego pojazdu. Na podstawie fabrycznych oznakowań, występujących w pojeździe, ustalono oryginalny numer nadwozia: (...) (karta 83-84). Pozwoliło to na ustalenie, że pojazd ten pochodzi z przestępstwa, a jego właścicielem jest (...) S.A. Za przywłaszczenie tego pojazdu prawomocnym wyrokiem został skazany M. S. (karta 511 - 512).

Ustalono ponadto, że osoba figurująca w umowie kupna- sprzedaży nie istnieje, a z informacji uzyskanych od T. (...) na rynek europejski nie został wyprodukowany samochód o nr VIN (...) (k.262).

Podstawę do poczynionych ustaleń stanowią: wyjaśnienia oskarżonej (k. 430 – 432, 561 - 562), zeznania świadków: M. S. (k. 209 – 212, 497 - 500), S. Ś. (k.500 – 501), M. A. (k.99 – 102), T. G. (105 – 107), K. L. (k.147 – 149), Ł. M.. Zeznania te są w pełni wiarygodne, a strony nie kwestionują ich treści.

Zeznania świadka B. S. nie wniosły niczego do sprawy, nie miała ona żadnej wiedzy o zdarzeniu (k. 432 – 433).

Dokumenty ujawnione na rozprawach w dniach 5 czerwca 2014r. i 13 sierpnia 2014r. (k.547, 562) oraz fakty z nich wynikające nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.

A. S. przedstawiła przebieg wydarzeń zgodny z ustalonym stanem faktycznym. Podała, że na giełdę udała się w towarzystwie jej ówczesnego partnera Ł. M., była zdecydowana na zakup pojazdu i posiadała przy sobie gotówkę. Stwierdziła, że nie zna się na samochodach, pomimo to Ł. M. nie towarzyszył jej na terenie giełdy i zakupu pojazdu dokonała pod jego nieobecność. Nie znała języka niemieckiego, nie pamięta czy sprzedający, który był Polakiem, okazał jej dowód osobisty i pełnomocnictwo, nie zna danych sprzedającego. Podała, że nie wie gdzie znajdują się znaki identyfikacyjne, a zakupu pojazdu dokonywała po raz pierwszy. Oskarżona nie przyznała się do zarzucanych jej czynów, twierdząc, że nie miała świadomości, że pojazd pochodzi z przestępstwa.

Zaprzeczenie winie przez oskarżoną, nie przekonuje Sądu. Wskazane przez nią okoliczności pozostają w sprzeczności z tym oświadczeniem. Oskarżona, pomimo braku doświadczenia, dokonała zakupu pojazdu samodzielnie, chociaż miała możliwość skorzystania Ł. M., który z niewytłumaczonych względów nie towarzyszył jej przy transakcji. W niedającym się podważyć zeznaniu, Ł. M. potwierdził powyższą okoliczność i podał, że nie zna się na samochodach (k. 587). Jednak w przekonaniu Sądu, chociażby z racji tego, że jest mężczyzną, świadek musiał mieć większe niż oskarżona doświadczenie w zakresie oceny sprawności pojazdu.

Podjęła decyzję o zakupie pojazdu za kwotę 14 000 Euro, nie mając żadnego doświadczenia w dokonywaniu tego typu transakcji w sytuacji, gdy wszystkie dokumenty pojazdu, łącznie z umową sprzedaży, sporządzone były w języku niemieckim, a ona nie znała tego języka. Zakupu dokonała od mężczyzny, Polaka, którego dane nie figurowały w dowodzie rejestracyjnym i w umowie. Nie zna jego nazwiska, nie jest w posiadania pełnomocnictwa udzielonego tej osobie przez właściciela, w ogóle nie pamięta czy takie pełnomocnictwo zostało jej okazane, nie pamięta także, czy poprosiła sprzedającego o okazanie dowodu osobistego i czy ten dowód został jej okazany. Nie jest w stanie powiedzieć, czy sprzedający podpisał umowę w jej obecności, czy też podpisała umowę na której widniał już podpis właściciela.

Z tych też względów twierdzenie o braku świadomości nielegalnego pochodzenia pojazdu kłóci się z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Zdaniem Sądu, nie ma takiej możliwości, aby osoba dokonująca zakupu pojazdu we wskazanych powyżej okolicznościach, chociażby nieposiadająca żadnego doświadczenia w dokonywaniu takich transakcji, nie zdawała sobie sprawy, że pojazd pochodzi z nielegalnego źródła, a dokumenty nie są oryginalne. Oskarżona jest osobą dorosłą, w pełni poczytalną, a jej poziom intelektualny z całą pewnością pozwala na dokonanie prawidłowej oceny zaistniałej sytuacji.

Z wskazanych powyżej względów, Sąd doszedł do przekonania, że oskarżona swoim zachowaniem wypełniła znamiona czynu określone w art. 291 § 1 k.k. dodatkowo przywołane powyżej okoliczności świadczą, że działała z zamiarem bezpośrednim, mając pełną świadomość, że przedłożone jej dokumenty nie są oryginalne, a umowa kupna sprzedaży poświadcza nieprawdę odnośnie umieszczonych w niej danych właściciela, co z kolei implikuje twierdzenie, że miała ona świadomość nielegalnego pochodzenia pojazdu i chciała dokonać jego zakupu.

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że oskarżona w pełni świadomie, za pośrednictwem S. Ś. przedłożyła w (...) w Dzielnicy (...) podrobione dokumenty w postaci dowodu rejestracyjnego i książki pojazdu oraz poświadczającą nieprawdę umowę kupna sprzedaży, w celu wyłudzenia dokumentu poświadczającego nieprawdę. Posłużenie się ww. wskazanymi dokumentami nosi znamiona podstępnego wprowadzenia w błąd pracownika (...) Biura zmierzające do wyłudzenia poświadczenia nieprawdy. Oskarżona podjęła szereg czynności utrudniających wykrycie prawdy i pozorujących zgodność z rzeczywistością jej oświadczenia o pochodzeniu pojazdu złożonego wraz z wnioskiem o rejestrację czasową pojazdu (k.258).

Działania te doprowadziły do uzyskania przez oskarżoną, w dniu 31 lipca 2009r., poświadczającego nieprawdę pozwolenia czasowego, a w dniu 20 lipca 2010r. dowodu rejestracyjnego o nr (...).

Zatem, swoim zachowaniem oskarżona wypełniła znamiona czynu określone w art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Uznając winę oskarżonej, Sąd skazał ją na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn I, karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn I i wymierzył karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Wymierzając karę za czyn I Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające. Do okoliczności obciążających, Sąd zaliczył zachowanie oskarżonej, która działała w sposób przemyślany, zgodnie z precyzyjnie ustalonym planem. Zakupiła pojazd od osoby, której danych nie można w żaden sposób ustalić. W umowie kupna sprzedaży, w karcie pojazdu i książce pojazdu umieszczone były dane ozdoby nieistniejącej. Wskazuje to na podjęcie działań ze z góry ustalonym planem nastawionych na ukrycie zarówno faktu dokonania zakupu mienia pochodzącego z przestępstwa, jak i danych pozostałych osób biorących udział w przestępstwie. Okolicznością obciążającą jest duży rozmiar ujemnych następstw czynu w postaci powstałej, na skutek działań oskarżonej, szkody w mieniu pokrzywdzonego w wysokości 75 tysięcy zł. Przy czym, Sąd podziela pogląd, że w przypadku paserstwa polegającego na nabywaniu rzeczy pochodzących z przestępstw przedmiotem ochrony jest własność, posiadanie lub inne prawa rzeczowe.

Na korzyść oskarżonej przemawia uprzednia niekaralność, co skutkowało wymierzeniem kary w dolnych granicach zagrożenia za przypisany oskarżonej czyn.

Wszystkie powyżej wskazane okoliczności, za wyjątkiem wyrządzenia szkody w mieniu są aktualne przy wymiarze kary za czyn II.

Ustalając wymiar kary łącznej, Sąd, oprócz przywołanych okoliczności, wziął pod uwagę bliski związek czasowo przestrzenny pomiędzy czynami i zastosował zasadę asperacji. W ocenie Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, a nadto spełnia cele zapobiegawcze w stosunku do oskarżonej i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa będzie, zatem skuteczną i wystarczającą represją tak w rozumieniu prewencji ogólnej jak i szczególnej. Kara w orzeczonym wymiarze odzwierciedla stopień bezprawia czynu oskarżonej, stanowiąc dla niej jednocześnie odpowiednią dolegliwość.

Orzeczona kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na 10 zł., stanowić będzie dodatkowy element represji, który skutecznie uzmysłowi oskarżonej nieopłacalność popełniania przestępstw. Ustalone stawki dzienne grzywny są adekwatne do sytuacji materialnej oskarżonej, która nie posiada nikogo na utrzymaniu i osiąga miesięczne dochody w kwocie ok. 1500 zł. (k.291, 429).

Zawieszając wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lat, Sąd miał na uwadze to, że oskarżona w przeszłości nie wchodziła w konflikt z prawem, jest osobą niekaraną, a czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania stanowi w jej życiu incydent, który w przekonaniu Sądu już się nie powtórzy. Okoliczności te dają, zdaniem Sądu, podstawy do uznania, iż co do oskarżonej istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna i pomimo zawieszenia wykonania kary nie popełni ona ponownie przestępstwa i będzie przestrzegała porządku prawnego.

Sytuacja materialna oskarżonej nie stwarza podstaw do zwolnienia jej z ponoszenia kosztów sądowych, co uzasadnia obciążenie jej tymi kosztami.